

דברי הכפר

(ועוד מדברי חכמים...)

...מקומו של האדם - עבודתו.

ואם עבודתו אינה סופגת אותו - כל השאר ככל כיהיה מסעסע,
ישאר ריק.

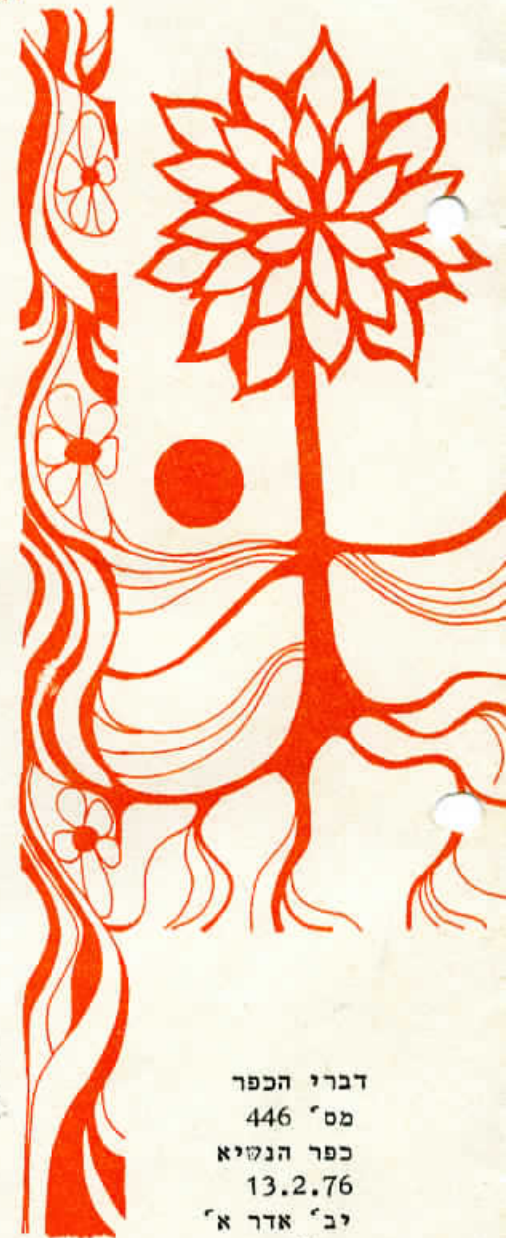
עבודתו של אדם כשהיא במרכז חייו העירניים, כזו שחיה אופרת לו
והוא לה.

כיהיה איכפת לו להשאר בחחומה ולהחשמה עוד קצת ולחזור מחר
ראסון ושוקדס, כי טוב לו שם.

אם היא עבודה שרוצים בה, שלא רוצים להפסיק,
שהיום קצר לה והחיים קצרים לה,
סגנון נזכר בה ואישיהך -

ולא עבודה כעונוש

מאת: יזהר

דברי הכפר
מס' 446
כפר הנזיא
13.2.76
יב' אדר א'
חשל"ו

מה נשתע ? -1-

* * *
* * *
* * *

ביקור גרעין "סלעית"

בוודאי זכור לחברים גרעין סלעית, שמבקר אצלנו בסוף שבוע זה, מורכב מצעירים, בוגרי צבא, אשר התארגנו במסגרת מועדוני צעירים של ההסתדרות. בכוונתם להקים מוסב תעסיתי בגמלא, ברמת הגולן, אבל דרוש להם הסיוע בחיי שחוף. הם באים אלינו כדי להכיר אותנו ולהגיע להחלטה סופית על הכשרתם אצלנו.

חברים מחבקים להענות לבקשות לארוח והדרכה שהנפיעו על לוח המודעות ולהרשם בושימה על יד משרד התחבורה.

בשבת אחרי ארוחת צהריים, כל החברים המעוניינים מוזמנים להשתתף במפגש עם חברי הגרעין במועדון.

** ** *

* בליל שבת זה הזמנו את ה-ס.ס.ס. נדיקים שלנו לספר על עבודתם וחוויותיהם במקומות בהם הם "מסרתים". ז.א. גרעיני עודד, מחקים צעירים וחנוּעֵתֵהוּנֵוֹעֵר. מובטח לנו ערב מענין, שבסיומו נרקוד ניקודי עם יוכו, בהשתתפות חברי גרעין "סלעית".

11 נרבות הולך ומוקם באופק דיסקוסק במלוא הדר ופאר

אך עד אז אנו מצווים למסור חזרה את חדר האכל מסודר ומוכן למחרת. אם כולם עוזרים, אפשר ב-5 דקות! חברים, אורחים וחברת ילדים הנכם מחבקים לעזור בעין יפה.

* ילדי בית הספר המקומי נסעו לצפת ל"בקר אח השלג", והביאו דוגמאות הביחה, להפתעתם של החברים שעברו ברחבה על יד חדר האכל בשעות הצהריים!

* בעקבות הקור ומזג האויר הסוער לא הגיעו עדיין המים עד נפש, אבל הצרכה החשמל עד לגבה של 20% מעל המותר. לכן הפסקה החשמל ה"זיומות" מדי ערב, באוח להזכיר לכל האוכלוסייה שיש לצמצם בשימוש מכשירים חשמליים ככל האפשר.

* בשבוע הבא, ביום 18.2.76 תבקר אצלנו חב "עמ עובד" עם הערוכה ספרים למכירה. ההערוכה תהיה במועדון משעה 6.00. חברים מחבקים להצטייד בצקים עבור חסלום הקניות.

* * *

18.2	שאל	סמברג
-	מרקי	מרקוסון
19.2	חמר	פרימוסס
20.2	אריאלה	לויץ
22.2	מיכאל	מנדג'גורסקי
* * * * *		
20.2	קרול ושאל	בילגורי
* * * * *		

"מ פ י - ה ט ק"

אהרון בן ה-4/2 רוכב על אופניו ופתאם מוחקף על ידי כלב. הוא יוצא ללא נזק אך מבוהל; בעל הכלב מחלם מכל הענין! שלי מחרגזת גורא, במיוחד בגלל אדישותו של בעל הכלב ובין יחר הקללות מכריזה: "אני אקח אותו למזכיר!" אהרון עוקב אחרי כל מלה ובסוף שואל: "מה, יש מזכיר גם לכלבים?"

* * *

רודה החליטה לסרוג סוודר לאורן הקטן בן ה-3/2 ובאה למדוד אותו. אורן עומד יפה ומסתובב לפי הוראותיה ובסוף אומר לה בקול מודאג: "אבל רודה, אין לי כסף לשלם לך!"

* * *

ב י נ י נ ו ל ב י נ ע צ מ נ ו

ק ו נ צ ר ט י ם

הלכתי לקונצרט של חמישיה כלי הנשיפה שנגנה אצלנו לפני שבוע. אין ספק שקונצרט חי אפילו אם הביצוע לא מרקיע שחקים, טוב מחליט טוב וזה מעצם החיות שבו. חלק מן התענוג הוא לראות איך מספר נגנים מסוגלים בעזרת כלי מחכת או כלי עץ, להפוך תווים שחברו ע"י מלחינים ברוב המקרים נפטר לפני הרבה שנים לחויה אסתית מקסימה. ואם מנגן הקרן סבל מעודף רוק ומנגן הקלרינט עקם את פניו לעתים כאילו צבט אותו עקרב, זה רק מוסיף גוון נוסף לחוויה.

פתאם אמרה חברה בסביבתי "ילדינו הם נפלאים"!! הרי זו עובדה: כל ילד נפלא ושלנו אינם יוצאי דופן. אבל בערב קונצרטים יוחר מאשר בדרך כלל? הבנתי שבהערה זו היא מביעה הוקרה על זה שילדינו מסוגלים לשבת בשקט, מבלי לפצי גרעינים ולהאזין למוסיקה קלאסית. אם יש פליאה בדבר היא בזה שלא חנכנו את ילדינו לצאת לקונצרטים של מוסיקה קלאסית שמחיימים בסביבה. גשו ללוח המופעים וראו כמה שמות ילדים (כמה שמות בכלל) רשומים שם!

לפני חודשיים הגעתי לקונצרט במרכז התרבות (עין הסופט) של אזור מגידו. הקונצרט היה אחד מסדרת מנויים והכניסה לא היתה חופשית, אבל היו המוני ילדים עם או בלי מחנכים (אולי מורים למוסיקה) מכחה ב/ג עד כחה י"ב. כשהעיתי על כך לאחד מחברי הוא אמר לי "נו מה אתה רוצה, אזור מגידו זה גוש צפוף של קבוצי השומר הצעיר ואצלם הסנוך המוסיקלי הוא חנוך לשמו." מבין נגני תזמורת התנועה הקבוצית יותר מחמישים אחוז הם חברי הקבוץ הארצי.

מ ח ש ב ו ת מ נ ה ס ת ם

- שני דברים מסוגלים ללכד את העם קשה העורף הזה - מלחמה ושביחה אגד.
- ספר לי אחד: חברי "אגד" שיש להם מכוניות פרטיות יצאו והסיעו את עם ישראל במכוניותיהם - המורת חילוס כמובן - אחרת אין סולידריות.
- בוסל משחק כדורגל אצלנו ונפל בגורלי לשפט משחק ידידותי כזה - סתם ככה - בין - החברה. אין ספק שהשפוט היה על רמה כינלאומית, אבל מה שהדהים אותי היה, שבנינו שחקו יוחר כפה מבכדור. איך יחקן שמגדפים זה את זה ובמיוחד במשחק סתם-ככה? היה שער אחד שרק רואים כדוגמתחבמשחקים לל הגביע העולמי או במשחק ידידותי אצלנו. עמי זנק באויר ונגח כדור פגז לרשת.
- בני היה שחקן רכס - כל עשר דקות הוא עבר לקבוצה השניה לאזן את הכוחות.
- אולי זה אותו הדוג שמופיע על יד כל בית - אתם חשפטו. ישבו שני בולבולים על ענף בקרבת ביחל. מוכרח להיות שהם בעל ואשה או לפחות ידועים בצבור כי ישבו זה צמוד לזאת והביטו בגינה שלנו במבט עצוב כי כבר חסלו את כל הפרחים. היות ולא היה מה לאכל חפטו כנים זה בגוף זאת; חככו כחפיים; זה הניח ראט על חזה זאת וזאת על חזה זה. אני נסבע שאפילו עשו פרצופים שרק רואים בסרטים של ואלט דיסני. אולי זה אותו זוג בולבולים שנמצא לרוב בחדר האכל ורואה את כל הסרטים. ישב בולבול בודד על ענף אחר וצעק עליהם "מרובעים, מרובעים שכמוחכם כמה טוב להיות רווק!" הם לא שמו לב אליו.

מ ה ח ל ט ו ת . ו ע ד ת כ ח א ד מ 3 . 2 . 7 6 - 2 0 . 1 . 7 6

ד י א נ ג הועדה הסכימה לשחרר את דואן מעבודה במחסן, כדי לקבל הכשרה ב"אלקטרוניסטים" (טכניקה להרחקת שערות), בתנאי שזה לא יפגע במהלך התקין של המחסן.

י ו פ י יופי יקבל על עצמו רכוז ענף הפלחה בשטחי המשק.

נ ע מ י פ הועדה לסיווח ארוך, המליצה לפני הועדה למנוח את נעמי למחסנאית הבגדים הבאה, לפי השלבים הבאים.

- (1) חודש תעבוד במחסן
- (2) חודשי יוני - יולי, חשתתף בקורס לרכזי ענף הלבשה.
- (3) אנגוסט - תתחיל לקבל הכשרה מרות ג. במחסן.

ההצעה התקבלה וכתבוא לאשור האסיפה.

מ י כ א ל כ הוחלט להעניח לבקשה של האחוד ולשחרר את מכאל להיות מנחה לסמינר בוגרי צבא בתאריך 27.2.76 - 22

י ו א ב פ הוחלט לשחרר את יואב ליום אחד בשבוע, להיות מנחה בקורס בחל-חי ביחסי אנוש, אשר מתקיים לחודשיים.

ג ר מ י אושרה בקשה ענף הצאן, שגרמי יקבל חודש הכשרה במושב רמות 15.2-15.3.76.

ק ר ו ל ש הוחלט שקרול הצטרף לצוות המפעל, בתנאי שיש לה מחליפה מתאימה.

פ ס מ תעבוד במחסן בגדים. תקבל יום אחד בשבוע לסדור בית-בלונד.

ב ו ב ו בוב ביקש לשחרר אותו מרכז ענף הפרס מחודש יולי. הועדה עדיין לא מצאה חבר מהאים, שיקח על עצמו רכוז הענף.

מכתב ממנהלת אחוד הקבוצות והקבוצים הנדון: כרטיסי אגד לחיילים.

המסא ומתן בין התנועות הקבוציות לבין חברה "אגד" הגיע לסיומו. "אגד" אינו מוכן לחדש לשנת 1976 את ההסכם הקיים בינו לבין התנועות הקבוציות בנדון מחיר הכרטיסים לחיילים. הנהלת "אגד" היתה נכונה רק להסכם כולל המבטיח התחייבות מצד התנועות למספר של 3,500 כרטיסים בשנה. מאחר ואין ביכולתנו לעמוד בהסכם כזה, הננו מציעים להודיעכם שהחל מ-1.2.76, פג תוקפם של כל הכרטיסים הנמצאים ברשות חיילינו.

חברים, שיש בכולח דירתם, פריט שערכו עולה על 4,000 ל"י, כדוגמה, מערכת סטריאו, אוספים שונים, (לא כולל בגדים או רהיטים) ומעוניינים שהמשק יבטח אותו מפני אש, מתבקשים לפנות אלי בהקדם. כמו כן, חברים שמסרו על כך בעבר, מתבקשים להכנס, כדי לעדכן את ערכו הממשי.

תודה איזי (הנה"ח)

ו ע ד ת ק ל ו ט ה

בזמן האחרון, דנה ועדת הקליטה בכמה עניינים מנהליים. בין היתר, אנו מנסים לגבש הצעה לאספה, שאנשים או משפחות המבקשות להתקבל למשק למועמדות, ישהו כאן 3 חדשים במעמד של "אורחים עובדים" עמ"נ לחת להם אפשרות להחמצא ולהכיר את המשק מחד, ומאידך לחת לחברים הזדמנות להכירם לפני שמחליטים לקבלם למועמדות. על שיטה זו, שמענו מפמה משקים, בעקבות כנס של ועדות קליטה, שהחקיים לפני כחדש וחצי. היא מומלצת מאד על ידם.

לגבי קליטת מועמדים חדשים, מתנהלת חליפת מכתבים בינינו לכמה משפחות. בין היתר דנו בקבלת זוג ישראלי צעיר אשר אף ביקר במשק, אך ברגע האחרון נתקנו את הקשר, מתוך הרגשה שלא יתאימו לחברה שלנו, (ולא מכיוון שהם ישראלים דוקא).

בסוף חדש זה, אנו עומדים לארח 4 משפחות ממרכז הקליטה בצרעה, משפחה צרפתית, אחת מדרום אפריקה ושחים מארה"ב. הינו בקשר עם משפחה נוספת, אך כשרצינו לבקדם, החברר לנו שעזבו במפחיע את הארץ וחזרו לארה"ב כלעומת שבאו.

כעת מתארח ועובד אצלנו, בחור בשם ג'ון גולדבלט. אישתו השתתפה באולפן אצלנו במחזור 5 והיא מקוה ליכנס אותה להקים בית בישראל ואולי בכפר הנשיא. לכן שלחה אותו לכאן, בזמן שהיא נשארה באנגליה.

ג'ון בטיפול הפדרציה הבריטית. הוא שוהה במשק כאורח עובד ובשבוע האחרון שלו בארץ, יבקר בכמה מוסדות ובתי חרושת בערים. לפי תכנונה של הפדרציה.

נוסף לדיונים על הנ"ל, קיבלנו בקשה מסולחן העליה, שהקבוץ יארח משפחות המעוניינות לנסות חיי קבוץ לשנה. כאשר ינחנו להם תנאים כמו למועמדים, מבחינת דיוור, עבודה וטיפול בילדיהם, אך ללא כל התחייבות מצידם להקלט בקבוץ או בארץ. לדעת גורמים המטפלים בקליטתם באחוד, מצוי בין משפחות אלו, פוטנציאל לקליטה. עדין לא הגענו לדיון מעמיק בעניין, ונשמח לקבל תגובות של חברים בנדון.

מ י ש י ב ו ת ו ע ד ת ה ח ב ר ה

1. טלויזיה כללית

בעקבות החלטת האסיפה (הצעת הלן) "להטיל אל וועדת החברה לשפר מיד את חנאי הטלויזיה לכלל (כולל מקלט במועדון)", נחלטה הוועדה לרכוש מקלט אחד ולהציבו במועדון. מקלט זה, לא יפעל בזמן ארועים חברתיים (אספה, ערב חברתי ויום ר' בערב). החלטה זו, סעונה אסור האסיפה.

2. טלויזיה לפרט

בעקבות החלטת האספה ועדת חברה קימה מספר דיונים בנושא הנ"ל כולל "הצעת קולין" בהשתתפותו של קולין, ע"מ לסייע לוועדת החברה לסכם בהקדם את הדיון בהמלצה של הוועדה לאספה, סוכם להפיץ שאלון עליו יצוין באם עדיף פריס שוה-ערך במקום טלויזיה. לאחר החזרת השאלונים, ועדת חברה חגבשה הצעה לאסור האספה.

XXXXXXXXXXXX

קפיצה לחר"ל

אגב, באפן כללי הליכים נזרקים לצורת חיים כה שונה מהמשק, שהרגשת הניחוק באה מהר ובאכזריות. כל קשר חשוב, מכחבים רשמיים ולא רשמיים, יכוללים מה שיותר פרטים גם אלה שנראים בבית כלא חשובים או סתם רכילות. כמובן דברי הכפר נורא חשוב בעיניהם.

אין ספק שיש עוד כנטימנטים לגבי בריטניה והרגשת בית. למרות הכל האנגלים נשארו מנומסים שקטים, עם מנה גדולה של כבוד למסורת. המצב הכלכלי והחברתי די קריטי בלי ספק, אך הרוחם שלי היה, שסוף כל סוף הם מנסים בכל הרצינות לגשר על הפער החמיד היה ועוד יש, בין המעמדות השונים במדינה זו. אם יצליחו לחלק את העוגה בצורה יותר צודקת, תהיה עוד תקווה.

12 שעות באווירון - איזה טעמוס! כל התעמולה שקווי האוויר מפרסמים, רחוקה מן המציאות. לא נוח לאכול באווירון, לא נוח לשבת הרבה ואין אפשרות ללכת. סתם טעמוס!

ירדנו בקרקס עם רדת החושך. החום אחרי אנגליה היה נדמה לי, לוחץ חזק, אך בעצם מזג האויר דומה לארץ. עזבתי את אנגליה בקור, גשם, כפור על הגינות, הגעתי לונצואלה, כמו בארץ בקיץ.

ונצואלה, מדינה גדולה פי ארבעים מהארץ, אך חיים בה רק 12 מיליון איש, שמהם 3 מיליון בקרקס הבירה. קרקס מטרופולין עשירה, עשירה מהכנסות הנפט. כנראה ונצואלה היתה היוזמת של אופ"ק, וכחוצאה נהפכה ממדינה עניה לאחת מהעשירות, חוץ שנים מועטות. זאת לא אומרת כמובן שהחושבים עשירים. יש גם כאלה, אך לעומת זאת, מסביב לעיר על מורדות ההר נמצאת "עיר" עצומה שכולה מעברה אחת ואם בכלל ברמה יותר נמוכה מהמעברה הכי גרועה בהיתה לנו, פחונים, צריפים, בדונים ואפילו קרטונים. אלפי אלפי "בחים" כאלה על מעלה ההר שמוביל מטה החפופה לקרקס. למעלה, עוד הר מזדקר מעל קרקס, בגובה של 3,000 מטר מעל פני הים. הר זה בין הים וקרקס, מין סומר גבוה על העיר.

חושבי המעברה הגדולה, באים מאיזורים הפנימיים של המדינה, או מקולומביה, ששם ורמת החיים נמוכה מאד. הקולומביאנים, עוברים את הגבול בצורה בלתי ליגלית, נמשכים לאורות המבריקים של העיר הגדולה והחלום על כסף. ראיתי אנשנות רבות של סלוידיה בין השיכונים העלובים. מספרים, שכל חורף תגשמים חוטפים צריפים הבנים מההר ומאות אלפי אנשים מוצאים את עצמם בלי גג, אך הזרימה לעיר נמשכת.

הממשלה עושה מאמצים גדולים לפתח תעשייה וחקלאות מודרניים, משקיעה כסף רב, אך כנראה בלי לראות תוצאות של ממש. סיפרו לי, שהונצואלים אינם עם יעיל ביותר וסובל מכל החוללות השכיחות בדרום אמריקה, למרות היציבות היחסית שם.

ישראלי העובד כאן, לקח אחי ערב שלם לסיור בקרקס. במרכז העיר, שני פהקים עצומים קשורים בזכרו של הגנרל בזליבר, משחרר האיזור מהספרדים. למרות שהחיקוי של סגנון אירופה מלפני 100 שנה ברור, נימפות, פסלים פסוידו יווניים וכו', עצם הגודל מרשים.

לעומת הרשלנות בשטחים רבים, בדשא הבניה יש יעילות. הבניה בידי מהגרים מאיטליה וספרד. בונים אוטוטרדות תוך חדשים, וגם בנייני מגורים של 15 קומות ויותר, שכל דירה כ- 150-200 מ"ר.

העיר בנויה על כל מיני רכסים במעלה ההר, וכמו חיפה, עוברים מאיזור לאיזור דרך עמקים. הגשרים והמחלפים מרשימים ביותר. מעל גשר אחד השקפתי למטה אל וואדי שהפכו לפרק מקסים עם יערות, מפלים ודשאים.

תדור התחת הגבוה

ודאי הורגש לאחרונה המטרד של "כבוי - אורח" כמעט מדי ערב, כמו כן החבר שלחברים רבים, לא ברור ה"למה" שבפסק. ובכן, ברגע שאנו רואים שכמות החשמל עוברת את גבול המותר, אנו "מאותחים" לחברים והכוונה היא: "נא לכבות כל מכשיר חשמלי שאינו חיוני, אחרת יהיה קצר כללי במשק!"

עד כאן לאוהבים את הקצור, מי שמעוניין בפרוט שימשיך לקרוא!

אנחנו משלמים בסופו של דבר לפי צריכת הזרם. השעונים, הקווים והנתיכים הראשיים מתאימים לצריכה זו.

הנתיך הראשי הוא 500 אמפר (יחידת זרם) והשעונים עד 600 אמפר.

הקריאות מדי ערב מגיעות בשעות העומס ל-600 אמפר!!

הנתיך הראשי מסוגל להחזיק עומס יתר לזמן קצר ואז הוא נשרף. נתיך כזה עולה

כ- 400 "ל"י, פרט לכך ישנם מקרים רבים בהם מנוע נשרף, כשנתיך נשרף לדוגמא:

שואב האדום מעל לדלפק שנשרף כבר פעמיים בעבר (ענין של כמה מאות "ל"י).

יש לזכור את הפסקת החשמל הארוכה יחסית עד לחקון החקלה.

עד כאן העובדות ומה שנדרש מהחבר הוא כדלהלן:

- א. בשעות העומס (*) כבה את הדוד החשמלי (גם אם זורית הבקורת אינה דולקת)
- ב. אל תחמם את כל הבית בבח אחת, כלומר: נתק את התנור בסלון כשאתה מחמם את חדר השינה המקלחת או בית השמש (***)
- ג. בזמן אפיה בחנור חשמלי, קליה בטוסטר, סגון במחבת וכד', נתק את שאר המכשירים "הכבדים" שבבית (***).

(*) שעות העומס הן: 1630 - 2000 בכל ימות השבוע.

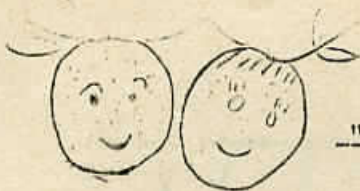
ימי העומס: בעיקר יום ה' (אפיה):
יום שבת (ארוחה - בחדר)
יום ו' (למה? - עובדה!)

(**) לפי החלטת המשק, מותר בכל דירה להחזיק חנור חשמלי אחד של 1 ק"ו.

(***) הצרכנים "הכבדים": דוד חשמלי, חנורי אפיה, חנורי חום, קומקום, טוסטר, מזגן, מחבת חשמלי, פלטה, סיר פלא חשמלי.

תגובה חיובית תעזור להתגבר על העומס.

הערה: אין צורך לחכות ל"אחוחים" שלנו.

ר א י נ ו ן ע ם ח ב ר י ״ ת פ ו ז ״

קבוצת "תפוז" מונה 15 סטודנטים ברזילאים, הצעירים באים מסאו-פאולו - עיר תעשיה גדולה, והמבוגרים יותר מפורטו-אליגרי בדרום. שוחחתי עם שלושה מהם, ומביאה כאן את רשמיהם מהארץ בכלל והקבוץ בפרט.

קליידי בת ה-20 סיפרה על פורטו-אלגרי (100,000 תושבים) בה קהילה יהודית של 500 משפחות. רוב רובן מרוכזות בשכונה יהודית. רוב הילדים לומדים מגיל 3 עד 18 בבית ספר יהודי-ברזילאי וחכניהם הילמודים כוללת הסטוריה ותרבות יהודית ועברית. קליידי כבר דור שני בברזיל, ממוצא רומני, ולומדת תורת התזונה באוניברסיטה.

דניה בת ה-17 באה מסאו-פאולו, אף היא דור שני, אך ממוצא רוסי. מסיימת את לימודיה בקולג' ישראלית-ברזילאי, שם למדה מגיל הגן! מתכוונת ללמוד אדריכלות.

ויויאן באה לסאו-פאולו מלבנון בגיל ששה חדשים. הוריה נולדו בסוריה ושומרים על מסורת יהודית בבית, במיוחד בשבת וחגים. יש שמונה ילדים במשפחה. ויויאן למדה עד גיל 16 בבית ספר צרפתי ורוצה ללמוד ביולוגיה.

לילה: איך התרשמתם מהארץ והסברים?

קליידי: בעצם, באנו לראות ולהבין את דרך חייהם של הישראלים וגילינו שתקופה של חדשים אינה מספיקה. הייתי רוצה להישאר, אבל העניין לא כל כך פשוט. אחי כבר בקר בארץ חמש פעמים, כולל שנה שרות בקבוץ, הוא שרת בצבא, נלחם במלחמת יום הכפורים ולמד באוניברסיטת חיפה. בינתיים החתתן ועלה ארצה עם אשתו. כל בני משפחתי רוצים לעלות, מלבד אבי, ואותו עוד לא שכנענו לבקר את הארץ!

דניה: אני אוהבת את האווירה ואולי אבוא לגור בישראל. בן דודי, בלה שנה בקבוץ, והחליט לעלות ארצה בתום לימודיו באוניברסיטה. אפשר להגיד שתלהבותו הדביקה אותי ודרבנה אותי לבוא ולראות את הכל - בוור האמת אפשר לראות ולהבין את הכל תוך חדשים.

ויויאן: בהחלפה חשבתי שהעירונים היו קרי מזג, ואז הרגשתי עד כמה הם מוכנים ומעוניינים לעזור לנו. מרגישים את קרבת העם, ויחד עם זאת, את ניתוק הישראלים משאר העולם.

לילה: ספרו לנו קצת על מצב היהודים בברזיל.

קליידי: חונכתי בהשומר הצעיר ואחר כך בהבונים. ההתבוללות משפיעה במידה רבה על יהודים שכבר שני דורות או יותר בברזיל - הדור הצעיר אינו מעוניין ביותר בענייני דת, אבל עצם היוותנו יהודים חשוב לכולנו. לדעתי, מי שרוצה להזדהות, חייב לעלות ארצה ולהשתקע כאן.

ויויאן: אני הייתי חניכה "נצח ישראל". הלכתי למחנות ואילולא לימודי בשנה הקרובה, הייתי גם עוסקת בהדרכה.

לילה: איך נראה הקבוץ האנגלו-סכסי שלנו בעיניכם? (כפי שתואר בעתונות!)

(המשך ראיון "חפוז")

קליידי:

שמענו מפי ברזילאים שהיו בקבוצים אחרים, שקשה להחידוד עם הסברים - אך אנו הופתענו לטובה! אנו מתפעלים מאדיבות ותום הלב של החברים כאן. אילו רק יכולנו להביע את שיש בלבנו, אך אנו מוגבלים גם בעברית וגם באנגלית! לא ציפינו למלון הילטון, אם חסר לי לוקסוס אחד, זה מקלחת יותר נוחה.....

דינה:

אני מרגישה בבית כאן; אני מעריכה את הגישה החברותית וכבר החרגלתי להתנהגותכם השקטה יותר משלנו... אין לי תלונות על תנאי הדירה שלנו, לא ציפינו ליותר מזה. חבל שלא נוכל להישאר, כי נחוץ לנו יותר מחדשים להכיר את חיי הקבוצ.

ויויאן:

צורת החיים בקבוצ מושכת אותי - הדאגה המשותפת, וגם חוסר הדאגה לחמרניות לעומת גישה אנטי העיר. אמנם, לו גרתי כאן, הייתי מחגעגעת לחיי העיר! בהתחלה לא הבנו את גישתכם הקרירה - אך לאחר ערב חברתי עם כיתה הירדן, הרגשנו פחאם, שזו רק "השכבה העליונה" ובעצם יש לכם לב חם כמו שלנו, אפילו אם התבטאו בצורה שונה!

לילה:

עכשיו תורכם לשאול שאלות.

ויויאן:

מדוע החלטתם על לינה משפחתית? הרי ברוב המשקים הילדים ישנים בקבוצות. יש לי רושם, שחשוב לכם לשמור על יחידת המשפחה וכשהנוער יוצאים מבית המשפחה בגיל 14, הם מרגישים את חשיבות חיי המשפחה.

נדמה לי, שהצעירים בארץ, מבוגרים יותר מהנוער המקביל בחו"ל - אולי כי הם מתגייסים וחייבים לקחת אחריות בגיל צעיר. הלואי והיתה לי ההזדמנות לשרת בצה"ל.

לילה:

איפה עבדתם?

ויויאן:

בכל הענפים; ואהבתי את הצאן יותר מכל.

לילה:

האם יש משהו בכפר הנשיא שיסאיר רושם עליך?

ויויאן:

כן בטח! קבלת השבת - היתה אוירה יהודית ומסורחית כמו בבית, והרגשתי ממש כמו בבית....

לילה

ה הצעה לחלוקות פריטי מותרות

1. "שוויון" אינו מצב קיים אלא שאיפה לקראת אידאל.
2. שיטת חלוקה "שוויונית" אינה נמדדת לפי יכולתה להביא לשוויון מוחלט, אלא לפי המידה שבה היא נוטה לקראת הגברת השוויון וצמצום הפער בין החברים.
3. כיום קיים במשק פער בכל מה שקשור ל"פריטי מותרות", כגון טלוויזיה, פטיפונים מזגנים וכו'. יוני הפריטים האלה, שונים מרוב פריטי המותרות, כגון **מצלמות, כי הרוכ הגדול של החברים, היה רוצה בהם אם היחה הזדמנות לקבלם.**
4. ישנה הצעה עקרונית לחלק תקציבים מסוימים ל ועדת החברה בין החברים באופן שווה. היחרון הבולט של ההצעה הזאת, הינו, שהיא חוסכת מחברים, החלטות, שיפוטיות וכאב ראש. החסרון הגדול - והוא המכריע - הינו, שצעד כזה לא יקדם אותנו במאומה לקראת שוויון, ולא יביא לצמצום הפער בין החברים. לכן, כל הדעה הזאת פסולה מבחינה קיבוצית.
5. העיקרון אשר מנחה אותי בהצעתי לשיטת חלוקת פריטים הינו: תקציב לרכישת פריט שני לא ינתן לחבר על ידי המשק, עד שאין לכל חבר פריט ראשון. וכך הלאה לגבי פריט שני ושלישי. כמובן לא יחוייב חבר לרכוש אף פריט אחד אם לא ירצה בו.
6. באופן מעשי:
 א. נקבע מספר פריטים (2-3) רצויים לרוב החברים והמשק יחלקם.
 ב. נערוך רשימה של הפריטים האלה, שישנם אצל החברים.
 ג. לפי תוצאות הרישום הנ"ל, נחלק לכל חבר תקציב או זכות לתקציב. נשחרר את התקציב בשלבים לפי העיקרון בסעיף 5. יק אחרי שכל חבר קיבל את הפריט הראשון, נשחרר את התקציב לפריט השני, לאותם החברים אשר מגיע להם.
7. ניסוח אחר להצעה הזאת (וסיכום)
 נחליט להכניס לחקן 2-3 פריטים נוספים ולפי שיטת הניקוד החדשה של חלוקת ריהוט, נחלק את הפריטים. העיתוי למימוש התקציבים לפי יכולת המשק. כמו בחלוקת רהוט, תהיה אפשרות להמיר את הנקודות.

מקס מ.

טומי ע

17

מכבסה אזורית

לכל החברים:

- דרך אגב, המספר האדום 12 שמופיע על הסדינים והמגבות, הוא המספר של כפר הנשיא.

בחוּדָה מְרַאשׁ

✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕

✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕

ה ו ד ע ה מ ו ק ד מ ח מ ה כ ב ס ה

צוות המכבסה

✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕

עוֹגַת תְּפוּזִים - וְגַבִּינָה

מ ל י ת

ה ג ו ע

1½ כוס מיץ תפוזים

1½ כוס גבינה לבנה

$\frac{1}{2}$ כוס סוכר

6 ביצים 1 כוס סוכר

1 כוס קמח 1 כפית אפיון

1 כף שמן קורט מלח

2. חמור - להוסיף בהדרגה, להקציף שוב

3. שמח ואפיון - להוסיף ביד קלה

1. ביצים / להמציא לסיסמה

סוכר // לבנה וחלשה

מלח

[illegible]

על החלק התחתון. לכסות בחלק העליון.

בתיאור